

Mijn eerste jachtdag, en... waarom jagen?

Anita Hoogendoorn

Tot voor kort ging ik met jagers mee voor het hondenwerk. Mijn Foske en Jeppe deden al veel ervaring op met schadebestrijding en met kleinwild. Zij werken dus zowel vóór het schot (wild vinden en opstoten) als na het schot (apporteren). Sinds kort beleven we nieuwe avonturen, want inmiddels heb ik zelf een jachtakte. De inkt was bij wijze nog nat, een week na het ophalen mocht ik mee 'op de kraaien'. Een verslag.

Op een vos, eend of haan

Voor het eerst met mijn eigen geweer op pad. Dat voelt bijzonder, een voorrecht dat ik een geweer mag hebben. Mijn plan was om Foske mee te nemen. Dankzij haar belandde ik in de jachtwereld, dus ik wist gelijk dat ik haar de primeur gunde. Later meldde de jachthouder met wie ik op pad ga, dat we aansluitend ook zouden kijken voor een haan, een eend en wellicht zelfs een vos. Dat is teveel met Foskes handicap. Dus Jeppe is mee. Hoe vaak ik ook het advies kreeg om te starten zonder hond, ik kan niet zonder. We moeten nu immers anders op elkaar ingespeeld raken. Dus doen we dat ook, samen.

Akkervandalen

Kraaien en kauwen worden bejaagd als schadebestrijding. We zitten op een perceel met ingezaaide tarwe. Zodra dat gaat kiemen, komen de kraaien en kauwen. Die trekken zorgvuldig de kiemen uit de grond en overal waar dat gebeurt is, zien we kleine gaatjes. Niet een beetje, maar veel. Verjagen helpt niet. Op dit grote

perceel gaan ze een eindje verderop rustig door. Ze moeten dus bejaagd worden.

Als de lokkraaien zijn neergezet, gaan we in de camouflagehut zitten wachten tot de mist optrekt. We horen dat in de verte de kraaien wakker zijn, en de fazantenhanen ook. Maar zien doen we niets. Omgekeerd zien de kraaien en kauwen ook weinig. Normaliter zien ze van een flinke afstand de lokstal, nu alleen kortbij. Dan zien ze ons ook. Slechts twee goede kansen komen er. Een kraai moet ik als beginneling laten gaan, een kauw kan ik schieten. Jeppe doet haar werk vlot. Door de mist kunnen we weinig; de boer is niet blij.

Vossenstreken

Een andere grote schadepost is de vos. Die heeft geen natuurlijke vijanden en daardoor zijn er teveel. Ze brengen schade aan weidevogels, jagen erop en vreten de eieren. Ze jagen ook op scharrelkippen van hobbyboeren en commerciële bedrijven. Verder zijn jonge hazen, konijntjes, lammetjes en reekalfjes prooi voor de vos. Daarom gaan we 'een stuk dekking uitjagen' op een plek waar een wildcamera dagelijks een vos registreert. Ik sta klaar aan het einde, de jachthouder gaat er met Jeppe vanaf het begin doorheen. Geen vos komt eruit.

Januari-oogst

Naast het bestrijden van schade, mag in januari ook nog 'geogst' worden. Fazantenhanen en eenden. Dat kan alleen bij goed beheer. Zijn er weinig eenden, dan schieten we niet dat ene exemplaar. De jachthouder kent zijn

gebied goed, hier mogen er zeker eenden tussenuit; en een enkele fazantenhaan. Voor een eend lopen we diverse watergangen af. Door een boomgaard met hazen en over een veld, waar we reeën zien staan. Jeppe dus maar even aan de lijn. Ze is nogal hyper, ook voor haar is deze setting nieuw: de baas heeft ineens een geweer. Met flinke tussenruimte lopen we naar het water. Als ik wel het water, maar geen eenden in beeld heb, loop ik rustig door. Met het idee dat het niets meer wordt. Ineens vliegt er iets op. Een woerd. Snel stabiel staan, schouderen, ik neem de tijd en plaats een mooi schot. Aan de overkant van het water tuimelt hij naar beneden. Jeppe gaat via de steile hoge waterkant, plons, het water in. Naar de eend en weer terug.

Netjes opzetten

Hier blijft het bij voor deze ochtend. Wild wordt met respect behandeld, en wordt netjes neergelegd en gefotografeerd. De eend is geschikt voor consumptie. Omdat het mijn eerste eend is, laat ik hem opzetten en van het vlees dat ervan afkomt, ga ik genieten! Biologisch wordt het niet. •